

ZBIERANIE
KOŚCI

JESMYN WARD

przetłumaczył JĘDRZEJ POLAK

ZBIERANIE KOŚCI

Jesmin Ward

LEKTURY DKK UTW-UR - LATO 2020

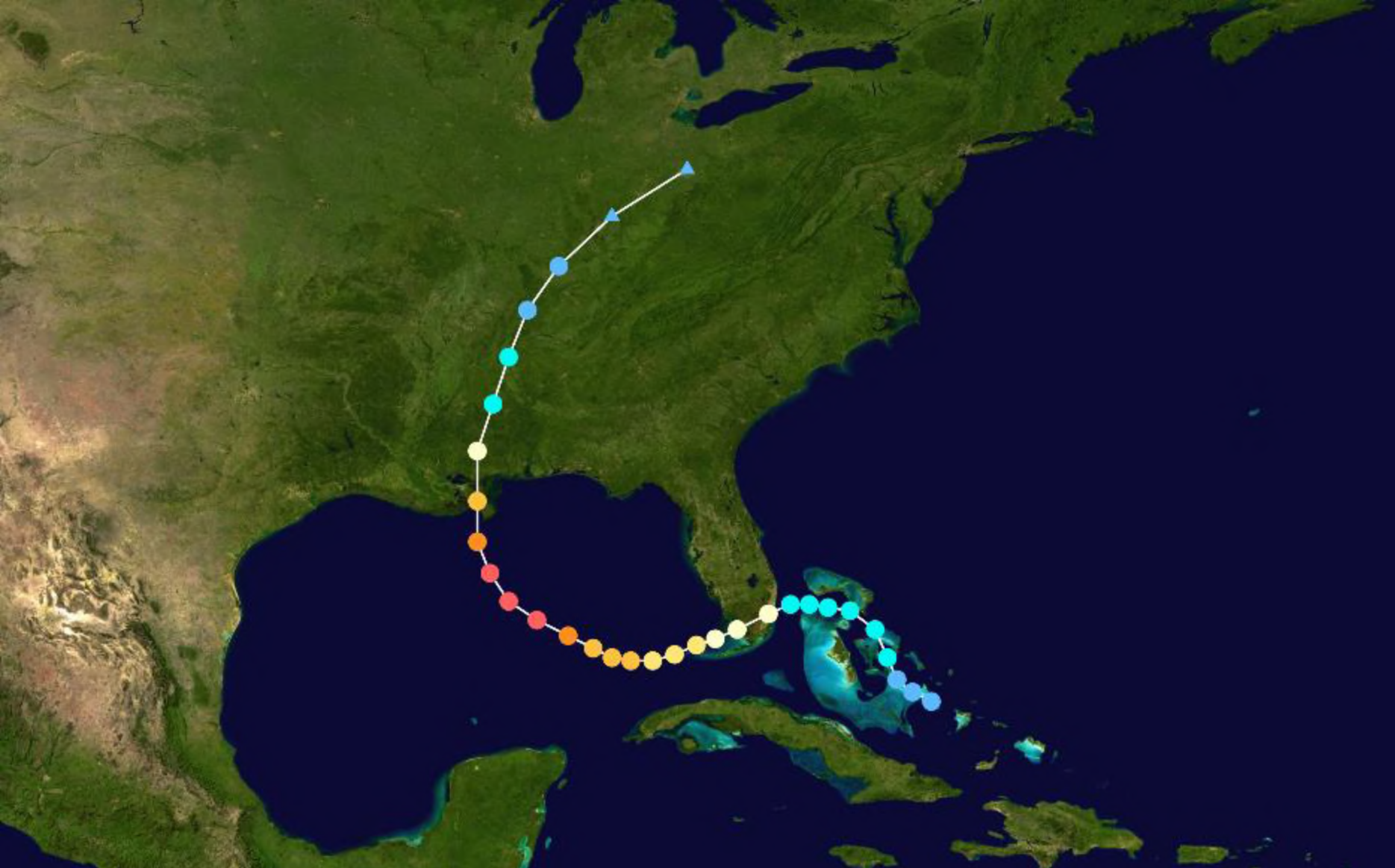
Jesmyn Ward urodziła się w Berkeley w Kalifornii; gdy miała 3 lata, jej rodzina przeprowadziła się do DeLisle w Missisipi. Tam chodziła do szkoły. W 1999 na Uniwersytecie Stanforda zdobyła licencjat z języka angielskiego, zaś w 2000r. ukończyła studia magisterskie z mediów i komunikacji. W 2011 roku jej książka **Zbieranie kości** (*Salvage the Bones*) otrzymała nagrodę National Book Award. Książka opowiada o biednej czarnoskórej rodzinie zmagającej się z katastrofą uderzenia **huraganu Katrina**. Autorka była w Missisipi podczas huraganu i książka opiera się również na jej doświadczeniach.

Kolejną National Book Award Jesmyn Ward otrzymała w 2017 roku za książkę *Śpiewajcie, z prochów, śpiewajcie* (*Sing, Unburied, Sing*).

Huragan Katrina uformował się **23 sierpnia 2005 r.** na Bahamach. Wkrótce potem przeszedł przez południową Florydę, powodując pierwsze ofiary śmiertelne, jeszcze jako huragan trzeciej kategorii. Po przejściu nad Zatoką Meksykańską prędkość wiatru wzrosła do ponad 250 km/h. Katrina stała się wtedy huraganem piątej kategorii. Największe zniszczenia cyklon spowodował w Nowym Orleanie, w stanie Luizjana. System przeciwpowodziowy w mieście okazał się nieszczelny w ponad pięćdziesięciu miejscach – prawie każdy wał przeciwpowodziowy w mieście został ostatecznie zniszczony przez burzę. Zalane zostało 80% miasta. W wyniku huraganu zginęło 1836 osób, a 705 zostało uznanych za zaginione.

*Cyklon widziany z kosmosu. Zdjęcie wykonane przez NASA.
Jeff Schmaltz, MODIS Rapid Response Team, NASA/GSFC -
http://visibleearth.nasa.gov/view_rec.php?id=7938*

Trasa huraganu Katrina

*Supportstorm - Created by
Supportstorm*

*using WikiProject Tropical
cyclones/Tracks.*

*The background image is from NASA.
Tracking data is from from the National
Hurricane Center.*

Huragan Katrina – jeden z trzydziestu najbardziej niszczycielskich huraganów, jakie kiedykolwiek nawiedziły Stany Zjednoczone. Wśród zarejestrowanych atlantyckich cyklonów pod względem siły wiatru był szósty .

Sekretarz obrony Donald Rumsfeld i prezydent George W. Bush - posiedzenie Sztabu Antykryzysowego.

White House photo by Krisanne Johnson -

http://www.whitehouse.gov/news/releases/2005/08/images/20050831-3_la6g5500jasjpg-515h.html

Prezydent USA George W. Bush wprowadził stan wyjątkowy w Luizjanie, Missisipi i Alabamie w sobotę 27 sierpnia 2005, na dwa dni przed wejściem huraganu na kontynentalną część kraju.

W niedzielę 28 sierpnia prezydent Bush nakazał gubernatorowi Luizjany obowiązkową ewakuację Nowego Orleanu. Dobrowolna lub obowiązkowa ewakuacja ludności objęła także duże obszary południowo-wschodniej Luizjany, jak również obszary przybrzeżne stanów Missisipi i Alabama, razem około 1,2 miliona ludzi. Narodowe Centrum Pogodowe w Nowym Orleanie ostrzegało, że jeżeli Katrina przejdzie przez miasto, to nie będzie się ono nadawało do zamieszkania przez wiele tygodni. Podczas wideokonferencji z prezydentem Bushem, które miały miejsce 28 sierpnia i 29 sierpnia, dyrektor Narodowego Centrum Huraganów Max Mayfield wyraził obawy, że Katrina może przerwać wały przeciwpowodziowe i zalać niektóre miasta.

Uszkodzenia domu w miejscowości Davie na Florydzie

Marvin Nauman/FEMA - This image is from the FEMA Photo Library.

Zalane tereny w Luizjanie

User Storm05 on en.wikipedia

- <http://soundwaves.usgs.gov/2005/09/>

Mapka USA ze stanem Luizjana

Zniszczenia w samym Nowym Orleanie oszacowano na ponad 81 miliardów dolarów. Tym samym Katrina był to jeden z tych cyklonów, które przyniosły w Stanach Zjednoczonych największe straty materialne. Opieszałość i nieudolność działań rządowych na wszystkich szczeblach wywołała głośną falę krytyki w Stanach Zjednoczonych i na świecie. Akcja ratownicza wykazała kompromitujący brak koordynacji między władzami miejskimi, stanowymi i federalnymi. Przeprowadzone śledztwo w sprawie spóźnionej reakcji rządu, prezydenta i samorządów lokalnych doprowadziło do ustąpienia szefa Federalnej Agencji Zarządzania Kryzysowego.

Zalane obszary w Nowym Orleanie

AP Photo/U.S. Coast Guard, Petty Officer 2nd Class Kyle Niemi

Zalane centrum Nowego Orleanu i Stadion Superdome, na którym schroniło się 26 tys. ludzi.

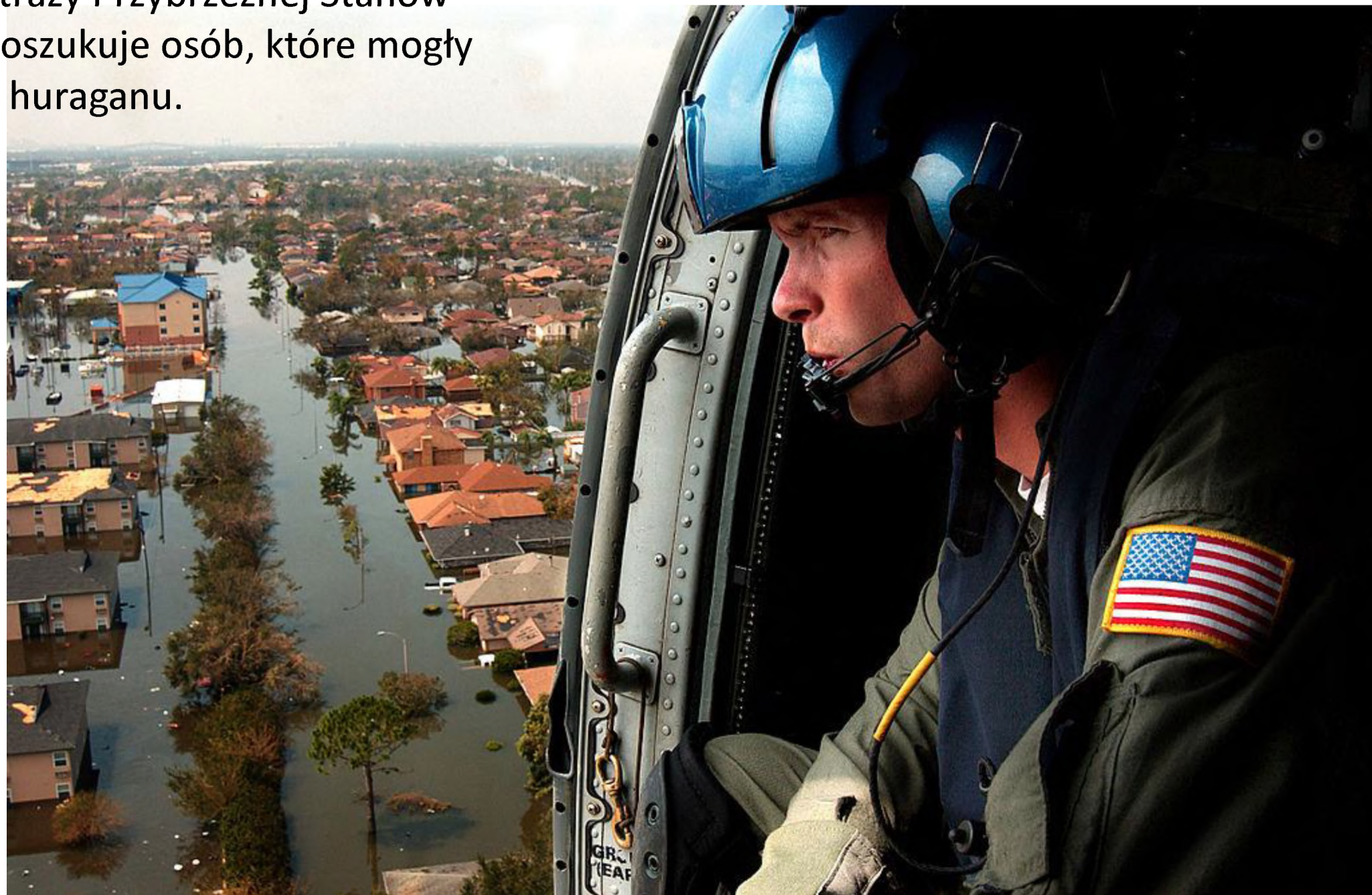
Jeremy L. Grisham - U.S. Navy

Nowy Orlean położony jest w bagnistej delcie rzeki Missisipi, na jej lewym brzegu, ok. 150 km od ujścia do Zatoki Meksykańskiej. Większość terenu leży w depresji, miasto chronią wały przeciwpowodziowe i systemy pomp. Według spisu powszechnego przeprowadzonego w roku 2000, liczba mieszkańców Nowego Orleanu wynosiła 484,7 tys., a jego obszaru metropolitalnego – 1,32 mln. W wyniku przejścia Huraganu Katrina liczba ludności zmalała i w 2010 roku wynosiła 343 829 osób.

Wszyscy mieszkańcy, którzy przetrwali huragan, zostali objęci nakazem ewakuacji, która była organizowana jednak bardzo powoli. Do miasta nie docierała znacząca pomoc, na ulicach było bardzo mało policji i wojska. To spowodowało gwałtowny wzrost desperacji ludzi w mieście i rosnącą anarchię. Kilkanaście tysięcy ludzi czekało na ewakuację na krytym stadionie Superdome w nieustannie pogarszających się warunkach. W mieście zaczęło brakować żywności, lekarstw i wody pitnej. Miasto zostało pozbawione prądu i łączności ze światem. Członkowie lokalnych gangów okradali sklepy i bez skrupułów atakowali policjantów. Nawet praworządni mieszkańcy plądrowali miasto w poszukiwaniu żywności i wody pitnej. Ludzie uratowani ze swoich podtopionych domów umierali na ulicach. Tropikalny klimat dawał się we znaki starszym ludziom. Tysiące uciekinierów schroniło się w pobliżu centrum konferencyjnego nieopodal mostów na Missisipi, gdzie nie mieli żywności ani wody.

Funkcjonariusz Straży Przybrzeżnej Stanów Zjednoczonych poszukuje osób, które mogły przeżyć przejście huraganu.

Mapka USA ze stanem Missisipi

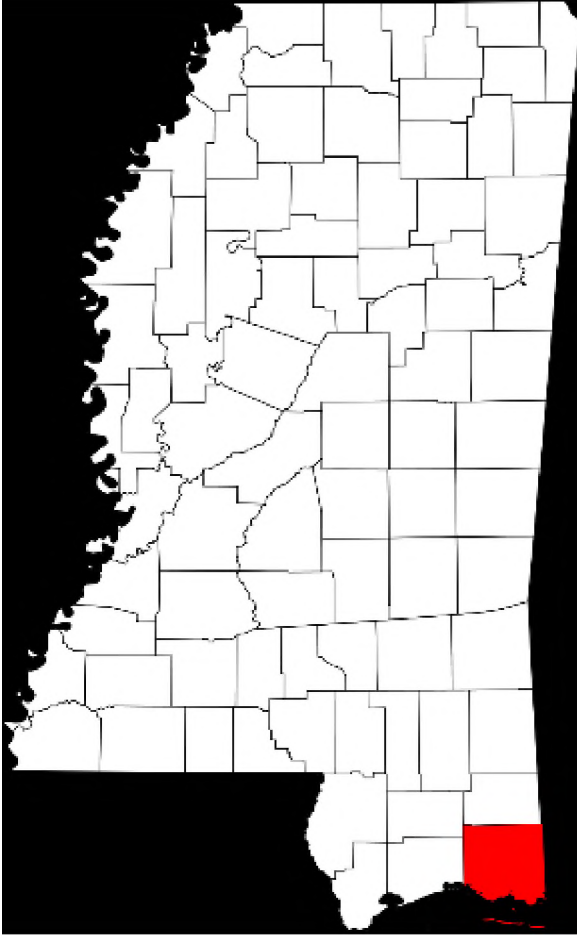
Zniszczenia na drodze stanowej nr 90 w Missisipi po przejściu cyklonu Katrina.

Zniszczenia
w Long Beach
po przejściu
cyklonu Katrina

File:Hurricane katrina damage gulfport mississippi.jpg

Uszkodzenia w mieście Pascagoula

Stan Missisipi z nadbrzeżnym hrabstwem Jackson, którego stolicą jest Pascagoula – siedziba stoczni US Navy.

Zniszczenia w Bayou La Batre, Alabama – statki wyrzucone na brzeg

Jesmyn Ward:

...Huragan wyje: „Czekam na was!” ... Jest strasznie! Jest strasznie przez ten młóćący jak cep wiatr, młóćący na oślepek jak przedłużacz używany zamiast pasa. Ale to deszcz kamieniuje nas, żądli, wpada pod powieki i zmusza do zamknięcia oczu. To woda, wirująca, wzbierająca, wylewająca się z każdej strony, brunatna, podbita czerwienią przez glinę z glinianki – jak rana, która nie chce się zagoić ... To nieczystości naszego podwórka, resztki lodówek, kosiarek, kampera, materace pływające jak flotylla... To łamiące się drzewa i konary strzelające jak święteczne petardy w niekończącej się serii eksplozji, jedna po drugiej, raz za razem i znowu. To my, zbijający się w gromadkę na dachu ... Siedzieliśmy na niezadaszonym strychu, aż wiatr ucichł i nie wył już tak jak F-16, tylko pokastywał i sapał. Siedzieliśmy na niezadaszonym strychu, póki niebo nie pojaśniało i z chorobliwych rzygowin przemieniło się w przejrzystą jasną szarość. Siedzieliśmy na niezadaszonym strychu, aż kłębiąca się pod nami woda, wrząca jak zupa, cofnęła się cal po calu do lasów. Siedzieliśmy na niezadaszonym strychu, aż ulewa przeszła w mżawkę. Siedzieliśmy na niezadaszonym strychu, póki nie zmarzliśmy a lekka bryza zaczęła przenikać nas chłodem aż do szpiku kości... Byliśmy stertą mokrych, przemarzniętych gałęzi, ludzkim śmieciem pośród żywiołu...

...na ulicach pojawiali się ludzie – bosy i półnaczy chodzili wokół zwalonych drzew, połamanych trampolin... powtarzając jedno słowo „przeżyliśmy, przeżyliśmy, przeżyliśmy, przeżyliśmy”.

WILLIAM
FAULKNER

Absalomie,
Absalomie...

Erskine Caldwell

BLISKO DOMU

Materiały za:

<https://pl.wikipedia.org/wiki/>

<https://lubimyczytac.pl/ksiazka>

*Maria Suchy
DKK UTW-UR
Rzeszów, sierpień 2020*